

מסורת הש"ס יג:

(א) שנת קיב ב ירו' דמאי פ"א
ה"ג, (ב) ירושלמי שם ויב' פ' פ'
ועי' חולין ז, ב, (ג) דמאי פ"א מ"ג,
(ד) פ' סנהדרין ז, ב, (ה) נחמה
סד, ב, (ו) לפנינו כימות שם איתא
א"ר מדרא מלי מדרא אמר רב
פפא מתורקי טעישי וכו',

עין משפט
גר מצוה

- ב א מ"י פקק י"ג ממעשר
הל"ד:
ג ב מ"י פקק א ממנהדרין
ה"י:
ד ג מ"י פ"ו מכלי המקדש
הל"ד:
ה ד מ"י שס הל"י:

[illegible]

[א] יָלַל אֶת אֵין לֵט פֶּה לִאכּוֹל.
וּכִי כַעֲדִירִיכִין פִּי לַחֹת הָאֵבֶן
אֵם מַשִּׁים אֲדָם לַחֲיוֹ כִּאֵבֶן הַזֶּה
שֶׁאֵין נִימָח וּכְמִשׁ פֶּתַח שׁוּמָן
קָרִי וְכוּ'. תַּנּוּ וְכוּ'. שֶׁנֶּאֱמַר כִּי חִים
הֵם לְמוֹצְאֵיהֶם לְמוֹצְאֵיהֶם כִּפֶּה
וְאֵנָחֵם מִתְעַנְּלִים מִזֶּה:

[6] ע"י חוסמות קדושין ל ע"ה
ד"ה נקראו: [ב] ע"ן חוס'
חולין דף ז ע"ב ד"ה הא:
[ג] ע"י חוס' תנחות דף סד ע"ב
ד"ה ועל ותוס' ב"ק דף פב ע"ב
ד"ה ועל:

1. לכן אחלק לו כרבים ואחצמיים חלק שלל תחת אשר העדה לזכות נפשו ואשר משעים ממנה והוא וטא רבים נקא ולפשעים יספני;
2. יספני 22 כי מופשחות ספרים ישיבי יבצר תרעתי משמעתי שוכתיים הקה הקיינים הקאים מתחת אבי בית רבא;
3. דברי הכיסי א ב נה וזה פרשנון השקטא אשר נתן המלך ארתחששתא ספר דברי לעזרא המלך הספר ספר דברי מצות יי חזקו על ישראל;
4. עזרא ד יא

[illegible]

כתוב י' לכן אחלק לו בריבים ואת
שלל (ס) זה ר"ע שהתקין מדרש
ואת ויש אומרים אלו אנשי כנסת
אלא מה תורה זו כללות ופמרות
(כ) כתוב ²משפחה סופרים יושבי
סופרים אלא ישעשו את התורה
ורוה תמשה לא יתרונו תרומה ה'
בכלה חמש עשרה נשים פמרות
ושש כריתות תורה שלש עשרה
ובלת העוף המהור ד' אבות נזיקין
בערים חסר אחת אמר רבי (אחא)
לעורא הכהן הסופר מה ת"ל סופר
ה סופר בדברי תורה כך היה סופר
ר' חני בשם ר' שמאל ב' בחמן
והעני ניכשו כיסוהן עדרו קצרו
בררו טתנו הרקידו לשו קטפו ואפו
ומה לאכול ר' אבא בר (יונה) זמינא
אין הוון קדמאין מלאכין אנן בני
בני אנש אס חמרין א"ר מנא כההיא
אפילו כחמרתיה דר' פנחס ב' יאיר
חמרתיה דר"פ בן יאיר נגבתה
ועבדת סמירא נבון תלחא וימין
כלום ברת תלחא וימין אימלוכו
אפקינון פן האב דלא חמיות גבן
וקמת לה על תרעא דמרה שריות
און פתחון להרא עוליבא דאית לה
אמעא חסד פתחין לה ועלת לה
לה כלום תיכול יתבון קומה שעורין
כל אמרין ליה רבי לא בעית למיכל
נזין אינון אמרו ליה אין אמר לון
אמרין ליה לא בן אלפון רבי
לכמהמה קמה לעורות שמן לאור
אמר לון ¹⁰ מר עבד לה להרא
מחמרה על גרמה סגין וארמין דמין
על הקנין: (ב) וראת מה גדול
אותו האיש פותח דברים ודורשן:
הני ²סנהדרין שיש בה נשים
ובלון ראין לשעמו ההי זו ראיה
י זו בעיניה ד' הרי זו חכמה ובינה
עזאי וכן וזמא וכן חכמיא ור"א בן
יהודה בן (גניאל) א"ר חסדא פקס
ולא ידעו מהיכן להביא עומר והוה
דהוה יתב דת דיה על גנות ויה
אייחתינה קמיה דפתחיה אמר להו
קריא גנות צריפין או צריפין גנות
שכחן א"ר יוסה (ביבן) בי רבי בון
ישקע פה העולם כולו ולא הוי וידעין
העומר והוה חמן הר אילס דהוה
עיניה וידיה על סוכרא אייחתינה
מר לון אית אתר דמיתקריא עין סוכר
ואולון חמן ואשכחון ³(ג) נשים
אחת אומרת לעינתי ואחת אומרת
אומרת לזיבתי זו שאומרת לעינתי
ופתע כמעין אמר לון בעינא סכנת
מחי סכרין מימר שופעת כים אמר
ת זו שאומרת לזיבתי סכרין מימר
לון און בא לישול איה: ב' בן
גל יד שהו הכהנים מהלכין נהיגים
אוכלין בשר ושותין מים היו באין
והוה ידע האי דין חמר טב למעייא
חופר שיזין ומעורות והוה ידע
הא'

אמר רבי יוחנן
עצומים יחללו
ההכלות והקני
הגדולה והקני
אמר ר' אבהו
יבין מה ת
ספורות כ
דרים חייבין
צרותיהן של
דבר נאמרו
אבות נאמרו
אליעזר כתיב
אלא כשם ש
ברבי חכמינו
הראשונים ו
עמור דשו ר
ואנו אין לנו
בש ר' יוחנן
אשר ואין חור
שנתא אורו
אדימנון כ
ליסא כילול
ולא טעמא
מחורתא אמו
אפוקתא אור
מנחתא אמו
הלל יומי ד
אמר לון ייב
ולא עיית ל
אמר לון מ
אמינות ד
ה"לוקט" ו
פמור מן ה
עלובתא ד
התחתית
אכאלה ש
יודע בעי ל
לדבריה
שכולין
התורה
הזו בה ד'
מיתה (ג'
אחת יבשא
תמן דן אל
דיה על צרי
אית אתר ד
אלין לדמן
פעם אחת (ג'
מוהין להבי
לזב ידיה ע
תחתיה ד
או מוכר ע
קניהן
הביאו קניה
ואתא
לביית
למור מוכר
ו שואמרת
לון כימא ס
זבה ממש א
אחיה וכו';
על הרצפה ו
לידי חלי המ
חופר שחין;